

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 24 listopada 2020 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. na podstawie art. 83 ust. 1 i art. 32 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz.U. z 2020r., poz. 266 z późn. zm.) stwierdził, że M. T. jest dłużnikiem organu rentowego z tytułu nieopłaconych składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy i Fundusz Solidarnościowy oraz Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, określając wysokość zadłużenia wraz z należnymi odsetkami za zwłokę naliczonymi na dzień wydania decyzji na łączną kwotę 331 055,81zł, w tym z tytułu składek:

- na ubezpieczenia społeczne za okres od lutego 2020 r. do sierpnia 2020 r. w kwocie 227.378,58 zł należności głównej, odsetki w kwocie 7828,00 zł;

- na ubezpieczenie zdrowotne za okres od lutego 2020 r. do sierpnia 2020 r. w kwocie 72220,80 zł należności głównej, odsetki w kwocie 2495,00 zł;

- na Fundusz Pracy, Fundusz Solidarnościowy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych za okres od lutego 2020 r. do sierpnia 2020 r. w kwocie 20.425,43 zł należności głównej, odsetki w kwocie 708,00 zł.

Jednocześnie na podstawie art. 23 ust. 1 w/w ustawy Zakład Ubezpieczeń Społecznych wskazał, że odsetki będą naliczane nadal, do dnia zapłaty i włącznie z tym dniem. Odsetki za zwłokę naliczane są na zasadach i w wysokości określonych w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja Podatkowa (Dz. U. 2020 poz. 1325)

W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, że płatnik składek nie dopełnił obowiązku wynikającego z art. 46 ust. 1 - obliczania, potrącania z dochodów ubezpieczonych, rozliczania oraz opłacania należnych składek.

Podkreślił, że w dniu 12 października 2020 r. została zawarta pomiędzy M. T., a Zakładem Ubezpieczeń Społecznych umowa nr (...) o rozłożeniu na raty należności z tytułu składek za okres: 02/2020-07/2020. W przypadku, gdy w/w umowa ulegnie rozwiązaniu, z uwagi na niedopełnienie warunków w niej zawartych, Zakład Ubezpieczeń Społecznych zobowiązany będzie, do przymusowego ściągnięcia należności określonych w niniejszej decyzji w trybie przepisów ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2018 r., poz. 1314 z późn. zm.) lub egzekucji sądowej w trybie przepisów ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2019 r., poz. 1460).

Jednocześnie Zakład poinformował, że niniejsza decyzja, zgodnie z § 2 pkt 2 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 30 października 2014 r. w sprawie określenia należności pieniężnych, których egzekucja może być wszczęta bez uprzedniego doręczenia upomnienia (Dz. U. z 2017 r. poz. 131), stanowi podstawę do wystawienia tytułu wykonawczego, bez uprzedniego doręczenia upomnienia. Zgodnie z art. 26 ust. 2 oraz 3 i 3a ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych decyzja stanowi podstawę wpisu hipoteki do księgi wieczystej nieruchomości, która jest własnością dłużnika, w tym na nieruchomości, która jest współwłasnością łączną dłużnika i jego małżonka. Jeżeli nieruchomość nie posiada księgi wieczystej, zabezpieczenie jest dokonywane przez złożenie tych dokumentów do zbioru dokumentów.

Ponadto Zakład wskazał, iż zgodnie z art. 27 ust. 1 ustawy, niniejsza decyzja stanowi podstawę do zabezpieczenia należności z tytułu składek ustawowym prawem zastawu na wszystkich będących własnością dłużnika oraz stanowiących współwłasność łączną dłużnika i jego małżonka rzeczach ruchomych oraz zbywalnych prawach majątkowych.

/ decyzja w aktach ZUS k. nienumerowane/

Odwołanie od powyższej decyzji w dniu 4.01.2021 r. złożyła M. T. reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika wnosząc o jej uchylenie i zasądzenie od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych kosztów procesu w tym kosztów zastępstwa adwokackiego wg norm przepisanych.

Zaskarżonej decyzji zarzuciła:

1. Naruszenie przepisu art. 5 Kodeksu cywilnego poprzez nadużycie prawa podmiotowego przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych Inspektorat w Ł. poprzez:

a. wydanie decyzji z dnia 24 listopada 2020 roku wbrew postanowieniom zawartym w umowie z dnia 12 października 2020 roku numer (...), a także wbrew przepisom ustawy z dnia 17 czerwca 1966 roku o postępowaniu egzekucyjnym w administracji,

b. wydanie decyzji dotyczącej niewymagalnych należności względem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Inspektorat w Ł., które objęte są umową zwartą między stronami, a która to umowa zmieniła daty wymagalności roszczeń.

2. Naruszenie przepisu art. 6 Kodeksu cywilnego poprzez nieudowodnienie, iż Odwołująca się nie uiściła składek w wysokości wskazanej w decyzji z dnia 24 listopada 2020 roku,

3. Błąd w ustaleniach faktycznych dokonanych przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych Inspektorat w Ł. polegający na ustaleniu, że Odwołująca się wywiązała się z postanowień zawartych w umowie z dnia 12 października 2020 roku numer (...)

Odwołująca podniosła iż wykonuje postanowienia zawarte w umowie ratalnej tym samym wydanie zaskarżonej decyzji zmierzającej do egzekucji należności określonych w umowie z dnia 12 października 2020 r. uznać należy za przedwczesne. Wątpliwości budzą także odsetki za zwłokę naliczone od decyzji w kontekście ich spłaty przez odwołującą się.

/ odwołanie k. 3-4/

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie i zasądzenie kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg. norm przepisanych. W uzasadnieniu swego stanowiska podkreślił, iż roszczenie odwołującej nie zasługuje na uwzględnienie bowiem zaskarżona decyzja nie zobowiązuje skarżącej do zapłaty składek, a to w żaden sposób nie narusza postanowień umowy ratalnej. Wnioskodawczyni jest zobowiązana do spłat należności wynikających z umowy ratalnej wraz z odsetkami natomiast nie dopełnienie tego obowiązku skutkuje naliczeniem przez organ rentowy dalszych odsetek. Decyzja jest konieczna jako podstawa do dokonania zabezpieczenia na majątku odwołującej się swoich wierzytelności w przypadku nie dopełnienia przez nią obowiązków wynikających z umowy ratalnej. A zatem organ rentowy był uprawniony do wydania zaskarżonej decyzji, która w swojej treści jedynie określa należności skarżącej z tytułu nieopłaconych składek, po uwzględnieniu dokonanych już wpłat, zgodnie z unormowaniami zawartymi w układzie ratalnym. Tym samym nie można uznać, iż decyzja ta jest bezzasadna, gdyż dotyczy tych samych zaległości co układ ratalny.

Natomiast co do określenia odsetek na datę wydania decyzji organ rentowy wskazał, że układ ratalny określał odsetki od kwot poszczególnych składek na dzień złożenia wniosku o rozłożenie na raty. Natomiast zaskarżoną decyzją organ rentowy określił odsetki od tych zaległości, które były objęte układem ratalnym na dzień jej wydania. Jeżeli należności objęte układem ratalnym nie zostaną uregulowane, po uprawomocnieniu się ww. decyzji odsetki zostaną naliczone na dzień zapłat lub egzekucji czy zabezpieczenia. Kwestia odsetek zatem nie jest obecnie ostateczna i w zależności od stanu faktycznego związanego z realizacją układu ratalnego może być finalnie określona na inną kwotę.

/ odpowiedź na odwołanie k. 9-11/

Na rozprawie w dniu 19 października 2021 r., poprzedzającej wydanie wyroku, strony podtrzymały swoje dotychczasowe stanowiska procesowe. Pełnomocnik wnioskodawczyni podniósł, iż do chwili obecnej zostało już

spłacone ponad 140 000 zł ze wskazanej w decyzji kwoty, a zatem nawet jeśli uznać stanowisko ZUS za zasadne, kwota wskazana w decyzji jest już nieprawidłowa.

/ stanowiska procesowe stron protokół z rozprawy z dnia 19 października 2021 r. 00:01:0000:11:34/

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

M. T. jest dłużnikiem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z tytułu nieopłaconych składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy i Fundusz Solidarnościowy oraz Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, za okres od lutego do sierpnia 2020 r. – w związku z prowadzoną pozarolniczą działalnością gospodarczą – Centrum (...) M. T..

/ bezsporne wypis z (...) w aktach płatnika ZUS przypięty do obwoluty/

M. T. w dniu 7.09.2020 r. złożyła do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych wniosek o układ ratalny.

/ wniosek w aktach płatnika ZUS k. nienumerowane/

W dniu 12.10.2020 r. wnioskodawczyni zawarła z organem rentowym umowę o rozłożeniu należności z tytułu nieopłaconych składek na raty. Należności te obejmowały: składki z tytułu ubezpieczenia społecznego, zdrowotnego, Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych za okres od lutego do lipca 2020 r. w kwocie 309.254,83 zł wraz z odsetkami za zwłokę w kwocie 6.084,00. Odsetki za zwłokę naliczone zostały na dzień złożenia wniosku przez odwołującą się o rozłożenie należności na raty (§ 2). W umowie odwołująca się zobowiązała się do opłacania poszczególnych rat zgodnie z ustalonym w umowie harmonogramem § 4 umowy. W § 7 umowy wskazano okoliczności rozwiązania umowy, po rozwiązaniu której należności z tytułu składek stają się wymagalne wraz z odsetkami za zwłokę.

/ umowa z dnia 12.10.2020 r. w aktach płatnika ZUS k. nienumerowane/

Należności wynikające z zawartego układu ratalnego M. T.

spłaca zgodnie z ustalonym z ZUS harmonogramem spłat.

/ bezsporne/

Organ rentowy z urzędu wszczął postępowanie w sprawie określenia wysokości należności z tytułu składek wnioskodawczyni na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy i Fundusz Solidarnościowy oraz Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, za okres od lutego do sierpnia 2020 r.

/ bezsporne/

Zaskarżoną decyzją z dnia 24 listopada 2020 r. organ rentowy stwierdził, że M. T. jest dłużnikiem Zakładu z tytułu nieopłaconych składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy i Fundusz Solidarnościowy oraz Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, a wysokość zadłużenia za okres od lutego do sierpnia 2020 r. łącznie z należnymi odsetkami za zwłokę naliczonymi na dzień wydania decyzji wynosi 331 055,81zł,

/ decyzja w aktach ZUS k. nienumerowane/

Na dzień wydania zaskarżonej decyzji odwołująca się dokonała wpłaty pierwszej raty wynikającej z umowy ratalnej, tj. raty wyznaczonej do spłaty na dzień 05 listopada 2020.

/ bezsporne/

W zaskarżonej decyzji organ rentowy uwzględnił wpłacone należności przez odwołującą się, zgodnie z układem ratalnym, nadto określił odsetki od tych zaległości, które były objęte układem ratalnym na dzień jej wydania.

/ bezsporne/

Do chwili wyrokowania wnioskodawczy spłaciła ponad 140 000 zł należności objętych zaskarżoną decyzją.

/ bezsporne/

Powyższy stan faktyczny jest bezsporny między stronami. Istotne w sprawie okoliczności zostały ustalone na podstawie dowodów z dokumentów, których strony nie kwestionowały. Ubezpieczona nie kwestionowała wysokości należności wskazanych w zaskarżonej decyzji.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie co do zasady nie zasługiwało na uwzględnienie. Konieczność korekty zaskarżonej decyzji dotyczyła jedynie daty, od której naliczane powinny być odsetki w związku z nieopłaceniem należności składkowych objętych uprzednio umową ratalną.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt 5 oraz art. 8 ust. 6 pkt 4, art. 12 ust. 1, art. 13 pkt 4 ustawy z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (tekst jednolity Dz. U. z 2019 roku, poz.300) obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym podlegają osoby fizyczne, które na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej są osobami prowadzącymi pozarolniczą działalność.

Na podstawie art. 13 ust. 4 ww. ustawy osoby fizyczne prowadzące działalność pozarolniczą podlegają obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu od dnia rozpoczęcia wykonywania działalności do dnia zaprzestania wykonywania tej działalności, z wyłączeniem okresu, na który wykonywanie działalności zostało zawieszona na podstawie art. 36aa oraz przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców.

Na podstawie art. 66 ust. 1 pkt 1c ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych z dnia 27 sierpnia 2004 roku (tj. Dz. U. z 2018 r., poz. 1510) osoby spełniające warunki do objęcia ubezpieczeniami społecznymi, które są osobami prowadzącymi działalność pozarolniczą lub osobami z nimi współpracującymi, z wyłączeniem osób, które zawiesiły wykonywanie działalności gospodarczej na podstawie przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców (Dz.U. z 2018 r. , poz. 646) lub przepisów o ubezpieczeniach społecznych lub ubezpieczeniu społecznym rolników, podlegają obowiązkowi ubezpieczenia zdrowotnego.

Płatnik składek na podstawie art. 46 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych jest obowiązany według zasad wynikających z przepisów ustawy obliczać, potrącać z dochodów ubezpieczonych, rozliczać oraz opłacać należne składki za każdy miesiąc kalendarzowy.

Według art. 32 powołanej ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych do składek na Fundusz Pracy, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych i Fundusz Emerytur Pomostowych oraz na ubezpieczenie zdrowotne w zakresie: ich poboru, egzekucji, wymierzania odsetek za zwłokę i dodatkowej opłaty, przepisów karnych, dokonywania zabezpieczeń na wszystkich nieruchomościach, ruchomościach i prawach zbywalnych dłużnika, odpowiedzialności osób trzecich i spadkobierców oraz stosowania ulg i umorzeń stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące składek na ubezpieczenia społeczne.

Stosownie do treści art. 24 ust. 2 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych należnościami z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne są: składki, odsetki za zwłokę, koszty egzekucyjne, koszty upomnienia oraz dodatkowa opłata.

Zgodnie z art. 83 ust. 1 pkt 1-5 w/w ustawy, Zakład wydaje decyzje w zakresie indywidualnych spraw dotyczących w szczególności: zgłaszania do ubezpieczeń społecznych, przebiegu ubezpieczeń, ustalania wymiaru składek i ich poboru, a także umarzania należności z tytułu składek, ustalania wymiaru składek na Fundusz Emerytur

Pomostowych i ich poboru, a także umarzania należności z tytułu tych składek, ustalania uprawnień do świadczeń z ubezpieczeń społecznych, wymiaru świadczeń z ubezpieczeń społecznych. Od decyzji Zakładu przysługuje odwołanie do właściwego sądu w terminie i według zasad określonych w przepisach Kodeksu postępowania cywilnego.

Na podstawie § 2 pkt. 2 Rozporządzenia Ministra Finansów w sprawie określenia należności pieniężnych, których egzekucja może być wszczęta bez uprzedniego doręczenia upomnienia z dnia 30 października 2014 r. (tj. Dz.U. z 2017 r. poz. 131) postępowanie egzekucyjne może być wszczęte bez uprzedniego doręczenia upomnienia w przypadkach, gdy należność pieniężna została określona w orzeczeniu.

Ubezpieczona w spornym okresie objętym decyzją nie opłacała składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy, Fundusz Solidarnościowy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych. Ubezpieczona nie kwestionowała wysokości należności wskazanych w zaskarżonej decyzji jednakże w jej ocenie wydanie wskazanej decyzji było bezprzedmiotowe. Zdaniem ubezpieczonej organ rentowy nie miał podstaw do wydania decyzji w zakresie ustalenia wysokości należności z tytułu składek, bowiem przed wydaniem decyzji zawarła umowę o rozłożeniu przeważającej części tych należności na raty, którą to umowę skrupulatnie wykonuje.

W ocenie Sądu Okręgowego organ rentowy stosownie do treści art.83 ust.1 ww. ustawy, miał jednak prawo wydać decyzję w zakresie ustalenia wysokości zaległości, która w swojej treści jedynie określa należności ubezpieczonego z tytułu nieopłaconych składek, po uwzględnieniu dokonanych już wpłat, zgodnie z unormowaniami zawartymi w układzie ratalnym. Decyzja organu rentowego ustalająca istnienie zaległości z tytułu nieopłaconych składek za okres i wysokości wskazanej szczegółowo w decyzji ma wyłącznie charakter decyzji ustalającej i wymiarowej. Decyzja taka ma charakter deklaratoryjny i nie ustanawia ona praw czy też obowiązków, a jedynie potwierdza ustalenia dokonane przez organ rentowy w toku prowadzonego przez niego postępowania, a więc potwierdza istnienie zaległości i ich wysokość z tytułu składek nieopłaconych i innych wskazanych w niej kosztów. /Wyrok Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 17 października 2013 r. III AUa 312/13/. Zawarcie umowy ratalnej nie stoi na przeszkodzie wydaniu decyzji ustalającej i wymiarowej. Organ rentowy, wydając zaskarżoną decyzję w celu określenia zadłużenia do ewentualnego przyszłego ustanowienia zabezpieczenia należności, nie naruszył układu ratalnego zawartego z ubezpieczoną. Zawarcie umowy ratalnej nie wyklucza bowiem ustanowienia zabezpieczenia hipotecznego, albo zastawu. Ubezpieczona do czasu uregulowania zobowiązania pozostaje dłużnikiem wobec organu rentowego. Tak też jest tytułowana w umowie ratalnej.

Ustanowienie zabezpieczenia należności nie stanowi również egzekucji roszczenia. Zabezpieczenie należności z tytułu składek odbywa się na podstawie przepisów Kodeksu postępowania cywilnego regulujących postępowanie wieczystoksięgowe (art. 626¹-626¹³), zamieszczonych w księdze dotyczącej postępowania nieprocesowego. Stosownie do art. 110 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o księgach wieczystych i hipotece (tj. Dz.U. z 2019 r. poz. 2204.), hipotekę przymusową można uzyskać między innymi na mocy przepisów szczególnych na podstawie decyzji administracyjnej, chociażby decyzja nie była ostateczna. Tym przepisem szczególnym jest także art. 26 ust. 3 ustawy systemowej, a decyzja administracyjna stanowiąca w tym przypadku podstawę wpisu to decyzja „o określeniu wysokości należności z tytułu składek”. Inaczej rzecz ujmując, wniosek o wpis hipoteki przymusowej nie jest załatwiany decyzją administracyjną (zob. art. 104 § 1 KPA), a w decyzji stanowiącej podstawę wpisu organ rentowy potwierdza wyłącznie istnienie długu składkowego w określonej wysokości.

Sąd Okręgowy zgadza się jednak z odwołującą, że wątpliwości budzą odsetki za zwłokę naliczone od decyzji w kontekście ich spłaty wobec realizacji umowy ratalnej. Okolicznością bezsporną jest to, że układ ratalny określał odsetki od kwot poszczególnych składek na dzień złożenia wniosku o rozłożenie na raty. Natomiast zaskarżoną decyzją organ rentowy określił odsetki od tych zaległości, które były objęte układem ratalnym na dzień jej wydania z uwzględnieniem dokonanych spłat, jak i co do pozostałych należności układem nie objętych. W ocenie Sądu odsetki z tytułu nieopłaconych należności składkowych objęte zaskarżoną decyzją i jednocześnie umową ratalną powinny być naliczone na dzień złożenia wniosku o układ ratalny, a nie na dzień wydania zaskarżonej decyzji. Wynika to z treści

art. 29 ust. 2 ustawy systemowej. Zgodnie z treścią tego przepisu, od składek, które rozłożono na raty, nie nalicza się odsetek za zwłokę począwszy od następnego dnia po dniu wpływu wniosku o udzielenie tych ulg.

Literalne brzmienie treści przepisu art. 29 ust. 2 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych przesądza, że decyzja nie może obejmować swoją treścią odsetek należnych organowi rentowemu już po dniu wpływu wniosku o zawarcie układu ratalnego. Układ ratalny określił bezspornie odsetki od kwot poszczególnych składek na dzień złożenia wniosku o rozłożenie na raty, tj. na dzień 7.09.2020 r. Zaskarżona decyzja wydana została natomiast w dniu 24.11.2020 r., i to na ten dzień organ rentowy naliczył odsetki, także od należności objętych umową ratalną, wbrew treści ww. przepisu. Wobec zawarcia układu ratalnego i określenia w nim wysokości terminu spłaty należności, jak również odsetek, organ rentowy nie był zatem uprawniony do określenia w zaskarżonej decyzji odsetek od należności objętych umową na datę wydania decyzji.

Przy rozstrzyganiu niniejszej sprawy Sąd Okręgowy miał na uwadze to, że rozłożenie należności z tytułu składek na raty skutkuje nienaliczaniem odsetek za zwłokę, począwszy od następnego dnia po dniu wpływu wniosku o udzielenie tego rodzaju ulg. Natomiast od następnego dnia po złożeniu wniosku naliczana jest opłata prolongacyjna na zasadach określonych w ustawie Ordynacja Podatkowa. Dopiero w sytuacji, w której dłużnik nie spłaca w terminie ustalonych rat, pozostała kwota staje się natychmiast wymagalna wraz z odsetkami za zwłokę naliczonymi na zasadach określonych w ustawie - Ordynacja podatkowa (art. 29 ust. 3 ustawy systemowej). Wobec czego, skoro od momentu złożenia wniosku o rozłożenie należności na raty nie są naliczane odsetki, natomiast ubezpieczona w terminie realizuje spłaty zgodnie z zawartym układem ratalnym, to organ rentowy winien był wstrzymać się z naliczeniem odsetek za dni przypadające po złożeniu przez ubezpieczoną wniosku o zawarcie umowy ratalnej i wyliczania odsetek w zaskarżonej decyzji do dnia jej wydania. (por w tym zakresie Wyrok Sądu Apelacyjnego w Szczecinie - z dnia 14 listopada 2019 r. III AUa 152/19 Wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 12 marca 2013 r. III AUa 953/12).

Wniosek o udzielenie ulgi w spłacie i zawarcie układu ratalnego wpłynął do ZUS w dniu 7.09.2020 r. Odsetki co do należności objętych umową ratalną nie powinny być więc naliczane od dnia 8.09.2020 r. Jedynie w tym zakresie decyzja organu rentowego zasługiwała zdaniem Sądu na korektę. Natomiast prawidłowość naliczenia odsetek od należności tytułem składek, które nie były objęte umową ratalną, a ujęte zostały w zaskarżonej decyzji nie może być kwestionowana. Umowa ratalna nie wpływała bowiem na ich wymagalność.

Bez wpływu na powyższą ocenę - co do całości zobowiązań określonych w zaskarżonym orzeczeniu organu rentowego - pozostaje fakt, iż do chwili wyrokowania, wobec realizacji umowy ratalnej, wnioskodawczyni spłaciła już ponad 140 000 zł z kwoty określonej decyzją, a co za tym idzie należności określone decyzją są już nieaktualne. Odwołująca podnosząc wskazaną argumentację nie zauważa bowiem, iż oceniając legalność zaskarżonej decyzji Sąd bierze pod uwagę okoliczności istniejące na datę jej wydania. Z tych też względów powyższe pozostaje bez wpływu na wynik rozstrzygnięcia.

Mając na uwadze wskazane okoliczności Sąd Okręgowy uznał odwołanie ubezpieczonej za zasadne jedynie co do daty naliczania odsetek za zwłokę w związku z nieterminowym opłacaniem składek objętych umową ratalną i na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych tylko w ten sposób, że ustalił, iż kwota należności z tytułu składek wymienionych w decyzji, a jednocześnie objętych umową ratalną z dnia 12.10.2020 r. obejmuje odsetki liczone na dzień 7.09.2020 r. W pozostałym zaś zakresie zgodnie z art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. odwołanie jako bezzasadne oddalił.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 100 kpc znosząc je wzajemnie między stronami.

ZARZĄDZENIE

odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi organu rentowego i pełnomocnikowi wnioskodawczyni przez PI, akta rentowe przesłać pełnomocnikowi ZUS za pośrednictwem poczty.

J.L.